

ŽUPIĆ & PARTNERI

ODVJETNIČKO DRUŠTVO / LAW FIRM

Župić & Partneri d.o.o./
Župić & Partners Ltd.

Odvjetnici /
Attorneys at Law

Ante Župić
Sandra Grilec
Martina Kalac
Alen Čičak
Luka Maderić
dr. sc. Mirna Pavletić Župić
Mihovil Grubišić
Petra Matić
Bojan Jovanović
Martin Vlašić

Hrvatska / Croatia

Uredi / Offices:

10000 Zagreb

Ulica Pere Budmanija 1

tel.: +385 (0)1 6184 357

+385 (0)1 6184 375

fax.: +385 (0)1 6184 367

21000 Split

Trg Hrvatske bratske zajednice 8

tel.: +385 (0)21 555 445

fax: +385 (0)21 555 446

Trgovački sud u Zagrebu

MBS: 080478152

Temeljni kapital: 572.035,30 EUR

OIB/PDV br. (HR) 42524586447

Direktor: Ante Župić

IBAN: HR7723600001101697436

Zagrebačka banka d.d.

IBAN: HR4623900011100616042

Hrvatska poštanska banka d.d.

IBAN: HR5223400091110684310

Privredna banka Zagreb d.d.

OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU

Ulica grada Vukovara 84

10 000 Z a g r e b

Zagreb, 29. lipnja 2023.

Poslovni broj: 83 P-3081/2023.

Naš broj: 2397-9c

TUŽITELJ: STAVGRAD d.o.o. iz Zagreba, Virovska ulica 2, OIB:
30389925570, koje zastupa Maja Buhin, odvjetnica iz Zagreba

TUŽENIK: BKS BANK AG, Austrija, A.9020 Klagenfurt, St. Veiter Ring 43,
OIB: 95202348925, Podružnica BKS Bank AG, Glavna Podružnica Hrvatska,
Rijeka, Mljekarski trg 3, OIB: 02138784111, koju zastupa Ante Župić i drugi
odvjetnici iz Odvjetničkog društva Župić & partneri d.o.o. Zagreb

ODGOVOR NA TUŽBU

punomoć u prilogu

I. Tuženik obavještava sud da će ga u ovoj pravnoj stvari zastupati odvjetnici iz odvjetničkog društva Župić & partneri d.o.o. Zagreb, o čemu prilaže punomoć.

II. Tuženik, sukladno rješenju suda od 10. svibnja 2023. podnosi odgovor na tužbu.

Tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti.

Tuženik se očituje na navode tužbe redom kako su iznijeti.

Ad 2. tužbe: nesporno.

Ad 3. tužbe: nesporno.

Ad 4. tužbe:

pod a/: tuženik nema saznanja o odnosima društva STAVGRAD d.o.o. i društva ZAGREBGRADNJA d.o.o. pa niti o transakcijama po pozajmicama prema ugovorima koje navodi tužitelj iz 2016. i 2017. godine. Tuženik ističe kako je predmet ove tužbe ovrha koju je pokrenuo tuženik prema tužitelju na osnovi zadužnice izdane temeljem ugovorne odredbe čl. 10. Ugovora o dugoročnom kreditu od 28.8.2020. godine sklopljenog između stranaka i jamca platca Mate Vidaka,

pod b/: tuženik nema saznanja o tome jesu li pozajmice iz 2016. i 2017. godine dane i jesu li iste vraćene.

pod c/: tuženik u svom bankarskom sustavu nema evidentiran nikakav Zahtjev za izdavanja bankarske garancije, niti odobrenje, a niti izdavanje bankarske garancije. Banka takvu garanciju ne bi izdala da je i postojao Zahtjev tužitelja ili društva ZAGREBGRADNJA d.o.o. za izdavanjem takve garancije jer bi u tom slučaju postupak izdavanja po zahtjevu bio iniciran i odbijen budući da svaka Banka pa tako i tuženik, bez odgovarajućeg osiguranja ne izdaje bankarske garancije, a pogotovo ih ne izdaje za odavno dospjele i neispunjene obveze trećih osoba po osnovi pozajmica.

Nije točno da bi tuženik izdao tužitelju dana 30. ožujka 2020. godine Garanciju za osiguranje plaćanja br. 58008374/2020 na iznos od 4.500.000,00 kn.

Garancija koju prilaže tužitelj uz svoju tužbu nije valjan dokument jer nije potpisana od dva ovlaštena zastupnika Banke, već isključivo od Tihomira Zadražila koji nije bio ovlašten sam potpisivati Garanciju, a k tome je još neovlašteno potpisao drugog potpisnika na garanciji, odnosno krivotvorio njegov potpis.

D o k a z :

- Nalaz stalnog sudskog vještaka za rukopise i dokumente, Marijan Krajna, Zagreb, I.B. Mažuranića 46 broj 50/84-23 od 24. ožujka 2023.

- Uvid u povijesni sudski registar za tuženika i ovlaštenja ovlaštenih osoba za zastupanje podružnice.
- Ovjereni izvještaji Davora Vrabeca

pod d/ i e/: zajmovi iz 2016. i 2017. godine su dospjeli 2016. i 2018. godine pa je nejasno zašto tužiteljevo društvo nije krenulo u naplatu svojih potraživanja prema društvu ZAGREBGRADNJA d.o.o., to svakako nema nikakve veze sa nevaljanom bankarskom garancijom koju je tom društvu naknadno, protekom nekoliko godina od dospijeca neovlašteno dao Tihomir Zadražil. Tužitelj zbog navedenih okolnosti trebao znati da je navedena bankarska garancija nevaljana. Tihomir Zadražil nije bio ovlašten sam izdavati bankarsku garanciju a za njeno izdavanje nije uopće postojao Zahtjev prema Banci, jer su i Tužitelj i Tihomir Zadržail bili svjesni da bi takav Zahtjev Banka odbila.

Tužitelj dakle nije postupao u dobroj vjeri, nije godinama naplaćivao svoje tražbine prema trećim osobama i morao je biti svjestan da je Bankarska garancija pravno nevaljana jer niti jedna Banka ne izdaje bankarsku garanciju za odavno dospjele novčane obveze sa osnove privatnih pozajmica, a svakako ih ne izdaje bez procedure ispitivanja i odobrenja te primljenih osiguranja, a koja procedura započinje Zahtjevom klijenta prema Banci.

Tužitelj nije postupao niti u dobroj vjeri niti savjesno, a vjerojatno je imao saznanja o tome da je priložena bankarska garancija nevaljana odnosno svakako je mogao kao savjesni gospodarstvenik znati da je ista nevaljana da je uložio dužnu pažnju.

Naime, tužitelj znade da ne postoji pravni posao po kojem bi Banka bila dužna izdati predmetnu garanciju, takav pravni posao niti ne spominje u tužbi, a sa dozom i najmanje pažnje trebao se je barem upitati kako to da Banka izdaje bankarsku garanciju bez ikakve ugovorne obveze da to učini i bez Zahtjeva za izdavanje bankarske garancije, a k tome neovlaštena osoba predaje tužitelju garanciju banke nekoliko godina nakon što je tužitelj pozajmio pozajmicu društvu ZAGREB GRADNJA d.o.o. i nekoliko godina nakon što je tražbina na ime povrata pozajmice dospjela, a k tome je i zastarjela.

Brižljivom analizom nesporne dokumentacije i vremenskog slijeda događaja navodi tužitelja o njegovoj tobožnjoj dobroj vjeri, poštenju i savjesnosti u poslovanju ne samo da nisu utemeljeni već su i neozbiljni, posebice što je tužitelj evidentno sa zajmoprincipima u tijesnim poslovnim i financijskim dugogodišnjim zajedničkim odnosima.

Tuženik upućuje na sadržaj iz mail poruke od 14. siječnja 2021. koju je zakonski zastupnik tužitelja dostavio Davoru Vrabecu i Tihomiru Zadražilu, a koja glasi, citat:

„Davore , Tihi

Možemo li posložiti razvoj situacije drukčije ... npr.

- *Riješimo moja potraživanja od ZGB gradnje na ime kamata ... 563.596,47 kn .
Nakon plaćanja kamata , dajem novi zajam ZGB gradnji cca 500.000 kn*

- *Sklapam novi ugovor za zajam sa SLADOVIĆ + ZGB gradnja za 2021 godinu sa valutnom klauzulom i novom kamatnom stopom , te ostalim troškovima za koje me tereti BKS banka (mislim na zatezne kamate, tečajne razlike....)*
- *Dobijem zadužnice ili bankovne garancije od navedenih na ukupan iznos zajmova sa dosadašnjim kamatama*

Logično , zašto bih dao zadužnicu , a da nemam garancije naplate svojih potraživanja

U prilogu , stanje potraživanja na ime zajma i kamata. “

kraj citata.

Tužitelj, da je imalo savjestan, znao bi da ne može postojati valjana Bankarska garancija tuženika iz 2020. godine, kada je on - tužitelj 2021. godine tražio mailom od ovlaštenih osoba tuženika Tihomira Zadražila i Davora Vrabeca da mu se daju zadužnice ili bankarske garancije, uz predloženu naplatu kamata i daljnje strukture financiranja sve prema ideji tužitelja, odnosno kako je tužitelj to naveo „slaganja razvoja situacije drukčije ...“.

Dakle, očito je da je tužitelj znao da je predmetna Bankarska garancija nevaljana.

D o k a z: kao pod c) te mail korespondencija između zz tužitelja Mate Vidaka i Davora Vrabeca i Tihomira Zadražila od 14. siječnja 2021.

pod f/: nije sporno da je dana 28.8.2020. sklopljen Ugovor o dugoročnom kreditu između stranaka i zakonskog zastupnika i vlasnika tužitelja Mate Vidaka kao jamca platca. Nije sporno niti da tužitelj nije ispunilo obveze po navedenom ugovoru, primio je kredit i nije ga po dospijeću vratio Banci, no to jedino znači da je tužitelj prekršio ugovorne obveze.

pod g/ do k/: navodi tužitelja o tome da tražbina tuženika prema njemu ne postoji jer je tužitelj izvršio prijeboj svoje tražbine sa osnove nevaljane bankarske garancije sa tražbinom Banke, dostavom Izjvom o prijeboju su netočni i neosnovani iz više razloga.

1. Prije svega, tražbina tužitelja prema Banci na osnovi nevaljane Bankarske garancije ne postoji zbog čega Banka nije prihvatila prijeboj, a što je obrazloženo u prethodnom dijelu odgovora na tužbu. Tuženik ponavlja da bankarska garancija na koju se poziva tužitelj nije potpisana od ovlaštene osobe već je Garanciju neovlašteno potpisao Tihomir Zadražil znajući da nedostaje potpis druge ovlaštene ili opunomoćene osobe.

Budući da je pravna priroda bankarske garancije njena apstraktnost i samostalnost jer predstavlja zasebni apstraktni pravni posao koji sadrži samostalnu obvezu Banke da na pisani zahtjev korisnika istom isplati određeni novčani iznos, kako to određuje odredba čl. 1039. ZOO-a, takvu ispravu da bi mogla predstavljati valjanu bankarsku garanciju moraju

popisati osobe ovlaštene za zastupanje Banke, u ovom slučaju dva ovlaštena potpisnika, što sa ovom garancijom nije slučaj, pa je bankarska garancija na koju se poziva tužitelj pravno nevaljana i nije obvezujuća za tuženika.

Na to upućuje pravna priroda Bankarske garancije – sadržaj odredbe čl. 1039. ZOO-a kao i brojna sudska praksa.

Primjerice presuda VTSRH broj Pž 1768/1997 iz koje jasno proizlazi da Bankarska garancija ima učinak isključivo ako je potpisana od ovlaštene osobe za zastupanje Banke. Predmetnu Bankarsku garanciju potpisao je samo jedan potpisnik koji nije imao ovlaštenja zastupati Banku pojedinačno i samostalno.

D o k a z : Sentenca iz presude VTSRH broj Pž 1768/1997.

Bankarska garancija na koju se poziva tužitelj je krivotvorina, na njoj je krivotvoren potpis druge ovlaštene osobe za zastupanje upravo i samo radi toga da fingira valjanost. Dakle Tihomir Zadražil nije mogao prekoračiti svoja ovlaštenja krivotvorenjem potpisa drugog potpisnika garancije on je evidentno zloupotrijebio svoja ovlaštenja.

Kada bi polazili od pretpostavke da je Bankarska garancija sadržavala samo jedan potpis, onaj od strane Tihomira Zadražila a da druga ovlaštena osoba nije odobrila takav posao, niti tada nije moguće na ovaj slučaj primijeniti odredbu čl. 311. st. 5. ZOO-a jer je korisnik garancije morao znati za prekoračenje ovlaštenja zastupnika Zadražila budući da je to ograničenje vidljivo iz javno dostupnog sudskeg registra pa stoga niti tada ne bi postojala solidarna odgovornost Banke pozivom na odredbu čl. 311. st. 5. ZOO-a.

Tuženik dostavlja pravno mišljenje prof. dr. sc. Petra Miladina redovnog profesora Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu o (ne)postojanju valjane obveze Banke u vezi sa izdavanjem nevaljane Garancije i nemogućnosti primjene instituta ponude neovlaštene osobe i prekoračenja u zastupanju u konkretnim okolnostima nevaljanog izdavanja predmetne Bankarske garancije i falsificiranja potpisa drugog potpisnika na Garanciji.

D o k a z : Pravno mišljenje prof. dr. sc. Petra Miladina

2. Sam tužitelj je svjestan da uvjeti za prijeboj tražbina nisu ispunjeni jer je tužitelj tužio Banku radi naplate na osnovi garancije u postupku koji se vodi pred TS u Zagrebu pod poslovnim brojem:P-516/2023. pa su navodi o tome da je ta njegova sporna tražbina prebijena sa osnovanom tražbinom Banke iz kreditnog odnosa evidentno netočni.

D o k a z : Tužba tužitelja protiv tuženika u postupku pred TS Zagreb, P-516/2023.

3. Pored toga, da je kojim slučajem Bankarska garancija i valjana, a nije, niti tada na osnovi te Bankarske garancije tužitelj ne bi imao potraživanje prema Banci koje je stavio u prijeboj jer se ta garancija referira na jedan Ugovor o pozajmici sa društvom Zagrebgradnja d.o.o. a ne na oba Ugovora o zajmu kako to navodi tužitelj u izjavi o prijeboju, pa niti u tom slučaju tražbina tužitelja ne bi prestala prijebojem.

D o k a z: Uvid u sadržaj nevaljane Bankarske garancije od 30.3.2020.

4. Konačno, tužitelj ima zadužnicu iz 2016. godine danu od dužnika, društva ZAGREBGRADNJA d.o.o. upravo radi osiguranja povrata zajma i mogao je nakon dospjeća svoje tražbine navedenu zadužnicu naplatiti još tijekom 2016, 2017, 2018 i 2019. godine u kojem periodu račun društva ZAGREBGRADNJA d.o.o. nije bio u blokadi, a što nije učinio, pa kada bi imao štetne posljedice, sam bi za njih bio odgovoran jer je u potpunosti pridonio vlastitoj šteti.

5. Isto tako, izvjesno je da će tužitelj moći naplatiti svoja potraživanja u znatnom dijelu od društva ZAGREBGRADNJA d.o.o. budući da je ovaj sud 2022. donio Rješenje o osiguranju pod brojem Ovr-1269/2022. upisom založnog prava na čitavom nizu vrijednih nekretnina u vlasništvu društva ZAGREBGRADNJA d.o.o. u korist društva STAVGRAD d.o.o.

D o k a z :

- Uvid u Prijavu društva STAVGRAD d.o.o. u postupku predstečajne nagodbe nad društvom Zagrebgradnja d.o.o. od 24.2.2023.
- Priklop i uvid u ovosudni spis Ovr-1269/2022.

III. Zaključno, evidentno je da tražbina tuženika prema tužitelju koja je predmet ovrhe pokrenute pred FINA-om na osnovi zadužnice br. OV-4042/2017. nije prestala prijebojem, kako to neonovano tvrdi Tužitelj, pa Tuženik

p r e d l a ž e

da sud po provedenom postupku odbije u cijelosti tužbeni zahtjev tužitelja, uz obvezu tužitelja da nadoknadi tuženiku prouzročene troškove postupka.

BKS BANK AG koje zastupa:

Trošak:

Sastav odgovora na tužbu:	8.830,29 EUR
PDV	2.207,57 EUR
Ukupno:	11.037,86 EUR